

До реєстр. № 8489 від 15.06.2018 р.
Н.д. України О. Барна

АПАРАТ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Головне науково-експертне управління

01008, м. Київ-8, вул. М. Грушевського, 5, тел.: 255-40-25, 255-45-01; факс: 255-41-86

№ 16/3-469/8489(144541)

"06" 07 2018 р.

ВИСНОВОК

на проект Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України (щодо заборони публічного прояву будь-яких видів сексуальної орієнтації)»
(реєстр. № 8489 від 15.06.2018 р.)

У законопроекті пропонується внести зміни до Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі – КУпАП), якими запроваджується адміністративна відповідальність за виготовлення, поширення продукції, яка містить інформацію про сексуальну орієнтацію особи або публічні дії, спрямовані на пропаганду будь-якого виду сексуальної орієнтації особи; та законів України «Про захист суспільної моралі», «Про друковані засоби масової інформації (пресу) в Україні», «Про телебачення і радіомовлення» та «Про видавничу справу», якими забороняється: виробництво та обіг у будь-якій формі продукції, що містить інформацію про сексуальну орієнтацію особи або пропагує будь-який вид сексуальної орієнтації особи; поширення засобами масової інформації щодо сексуальної орієнтації особи або пропаганди будь-якого виду сексуальної орієнтації особи; випускати у світ, виготовляти та/або розповсюджувати видавничу продукцію, що містить інформацію про сексуальну орієнтацію особи або пропагує будь-який вид сексуальної орієнтації особи; публічні дії, спрямовані на пропаганду будь-якого виду сексуальної орієнтації особи.

Як зазначається у п. 6 пояснювальної записки, прийняття законопроекту сприятиме підвищенню моральності українського суспільства, вихованню нашого підростаючого покоління на основі національних традицій, духовно-моральних цінностей, унеможливить соціальні конфлікти щодо сексуальної орієнтації особи.

За результатами розгляду законопроекту Головне науково-експертне управління вважає за доцільне висловити щодо нього такі зауваження і пропозиції.

1. Насамперед, необхідно зазначити, що чинне законодавство України не врегульовує питання щодо видів сексуальної орієнтації та порядку її проявів, а й загалом не містить визначення поняття «сексуальна орієнтація

особи». У законопроекті також відсутні відповідні зміни до законодавства у цій сфері.

Відтак заборона виробництва та обігу у будь-якій формі продукції, що містить інформацію про сексуальну орієнтацію особи або пропагує будь-який вид сексуальної орієнтації особи, поширення інформації щодо сексуальної орієнтації особи або пропаганди будь-якого виду сексуальної орієнтації особи, а також встановлення адміністративної відповідальності за виготовлення, поширення продукції, яка містить інформацію про сексуальну орієнтацію особи та публічні дії, спрямовані на пропаганду будь-якого виду сексуальної орієнтації особи, наразі є неможливою.

У сучасній сексології загальноприйнятими розглядаються три типові сексуальні орієнтації: гетеросексуальність, гомосексуальність, бісексуальність. Тобто, за логікою законопроекту забороні та адміністративній відповідальності мають підлягати, окрім іншого, друкування книжок, прокат кінофільмів, виставка художніх картин, музейних експонатів, в основу яких покладено, наприклад, конституційно визначений шлюб, що ґрунтується на вільній згоді жінки і чоловіка (ч. 1 ст. 51 Основного Закону України).

2. У законопроекті не визначений механізм реалізації адміністративної відповідальності за скоєння правопорушення, яким пропонується доповнити КУпАП (стаття 180-2). Зокрема, проектом не визначено повноважень органу чи посадових осіб, які будуть мати право складати протокол про вчинення адміністративного правопорушення, а також орган, який буде його розглядати і приймати рішення про застосування адміністративної відповідальності.

Зазначені положення проекту призведуть до неповноти правового регулювання з огляду на відсутність у них завершених механізмів правового регулювання, а юридична невизначеність цих норм всупереч установленому статтею 8 Конституції України принципу верховенства права призведе до їх довільного тлумачення як органами державної влади, місцевого самоврядування, їх посадовими особами, так й іншими суб'єктами публічних відносин.

3. Законопроект має вади техніко-юридичного характеру. Так, у разі внесення змін до закону, викладеного в новій редакції, зміни вносяться до його оновленої редакції з посиланням на джерело його оприлюднення. При цьому посилання на всі попередні редакції закону не здійснюється. Натомість у законопроекті здійснюється посилання на джерело оприлюднення Закону України «Про телебачення і радіомовлення» в редакції від 21 грудня 1993 року, тоді як 12 січня 2006 року цей Закон був прийнятий у новій редакції.

Крім того, за загальними вимогами законодавчої техніки у разі внесення змін до декількох законів вони подаються в хронологічному порядку, причому, якщо в переліку актів, до яких вносяться зміни, є кодекси, вони ставляться на першому місці.

У проекті пропонується внести зміни до частини першої статті 28 Закону України «Про видавничу справу», тоді як насправді зміни вносяться до частини другої цієї статті.

Незрозумілою також є логіка законопроекту щодо визначення об'єктом правопорушення, передбаченого статтею 180-2 КУпАП, *суспільних відносин у сфері громадського порядку та громадської безпеки*.

4. Зауваження викликає також порядок набрання чинності Законом, проект якого розглядається, – «з дня, наступного за днем його опублікування» (пункт 1 розділу II «Прикінцеві положення» проекту), адже реалізація положень проекту потребує комплексного оновлення підзаконної нормативно-правової бази, на яке Кабінету Міністрів України дається шість місяців (пункт 2 розділу II проекту), та здійснення низки практичних заходів. У зв'язку із цим, на думку управління, Закон повинен вводиться в дію щонайменше через шість місяців після дня його опублікування.

**Перший заступник керівника
Головного управління**

Вик.: В. Грицак, О. Макаренко,
В. Попович

С. Гудзинський